

50
FESTIFIFTY

VR 30.09.22 - CONCERTZAAL

ON THE TOWN

Belgian National Orchestra

Martijn Dendievel dirigent

Anneleen Lenaerts harp

Roeland Hendrikkx klarinet

Jeroen Berwaerts trompet

CULTUURCENTRUM HASSELT, Kunstlaan 5, B-3500 Hasselt

CCHA.BE

VR 30.09.22 - CONCERTZAAL

ON THE TOWN

Belgian National Orchestra

Martijn Dendievel ^{dirigent}

Anneleen Lenaerts ^{harp}

Roeland Hendrikx ^{klarinet}

Jeroen Berwaerts ^{trompet}

Dit concert wordt gecapteerd door KLARA
en uitgezonden op 14 oktober 2022.

Samenstelling programmaboekje: Riet Jaeken

PROGRAMMA

LEONARD BERNSTEIN (1918-1990)

On the Town: Three dance episodes

The Great Lover

Lonely Town (Pas de deux)

Times Square: 1944

EMILE DELTOUR (1899-1956)

Concertino in jazz voor harp

Anneleen Lenaerts, harp

DANIEL FREIBERG (°1957)

Latin American chronicles

Roeland Hendrikx, klarinet

Panorámicas

Diálogos

Influencias

pauze

DMITRY SJOSTAKOVITSJ (1906-1975)

Festive Overture, opus 96

ALEKSANDR GRIGORI AROETJOENIAN (1920-2012)

Concerto voor trompet en orkest

Jeroen Berwaerts, trompet

JACQUES BREL (1929-1978)

Mathilde (bewerking Ivan Smeulders)

“bis chanté”

ANTONIN DVORÁK (1841-1904)

Carnival Overture, op. 92, B. 169

WELKOM

50 jaar CCHA vieren we vanavond op een heel bijzondere, unieke en originele manier samen met het Belgian National Orchestra. In een door de jazz geïnspireerd programma voeren maar liefst drie Belgische solisten elk een zelden uitgevoerd concerto uit. Dirigent van dienst is de jonge belofte Martijn Dendievel, die in 2021 de Deutscher Dirigentenpreis in de wacht wist te slepen.

Hoe treffend is het inderdaad dat allen kozen voor een niet bekende, maar vitale, opzweepende compositie, van nostalgische Belgische jazz over Latijns-Amerikaanse invloeden tot Armeens vuurwerk. Aangevuld met straffe, feestelijke symfonische werken van Bernstein, Sjostakovitsj en Dvorak wordt dit een kleurrijke, opzweepende, dansbare, vrolijke concertavond die je nergens anders kan beleven.

Anneleen Lenaerts hoeven we niet meer voor te stellen, ze was de eerste vrouw die aangesteld werd als solist bij de Wiener Philharmoniker en werd zopas Commandeur in de Kroonorde. Overal ter wereld verovert ze de harten, zeker op het thuisfront in Limburg. Ook **Roeland Hendriks** is toonaangevend op de internationale concertscène, zowel als solist als met zijn subliem kamermuziekensemble. Na het concert in Hasselt begint een gedroomde concertreeks met The London Philharmonic. **Jeroen Berwaerts** is een muzikale grootmeester met een allesomvattende liefde voor muziek. Hij is professor in Hannover en aan de Royal Academy of Music in Londen en wordt wereldwijd geprezen voor zijn verbluffende techniek.

Het Jazz Concertino voor harp en orkest van de Belgische componist **Emile Deltour** ademt de sfeer van de jaren '30. **Daniel Freiberg** – Grammy award winnaar- versmelt klassiek, Latijns-Amerikaanse muziek en jazz tot een nieuw spannend, filmisch geheel. Zowel muzikale tradities uit de

Andes als Afro-Peruaanse thema's en improvisatie passeren de revue. Puur plezier! **Aleksandr Aroetjoenjan** stond zijn leven lang in de schaduw van Armeniës bekendste componist Aram Katsjatoerjan. Was deze laatste nogal somber van aard, Aroetjoenjan was het tegenovergestelde. Het trompetconcerto uit 1950 klinkt dan ook uiterst levenslustig. Met de Festive ouverture toont ook Sjostakovitsj zich van zijn vrolijkere kant. Zijn Feestouverture werd gecomponeerd ter herdenking van de 37ste verjaardag van de Oktoberrevolutie van 1917.

Een gouden feest in vol symfonisch ornaat!

BERNSTEIN, On the town

De componist Leonard Bernstein beleefde zijn grootste successen met zijn populaire theaterstukken die waren geënt op de grote Broadway-shows en die als musical Amerika veroverden. Hij voelde instinctief aan wat het grote publiek wilde. Vooral *West Side Story* uit 1957 werd een hit. Deze melkkoe van de theaterkassa's en de filmindustrie neemt nu nog steeds, meer dan vijftig jaar later, een belangrijke plaats in de amusementsindustrie in. Er was al meer 'Broadway' aan voorafgegaan: ***On the Town*** (1944), *Wonderful Town* (1953) en *Candide* (1956). De samenwerking met Jerome Robbins, Arthur Laurents, Lillian Hellman, Stephen Sondheim, Richard Wilbur en later ook Alan Jay Lerner (1600 Pennsylvania Avenue) was voor die vele successen mede van doorslaggevende betekenis.

De versmelting van de Amerikaanse volksmuziek met de kunstmuziek was een belangrijk kenmerk van Bernsteins composities. Hij herbruikte de in de tradities van het Amerikaanse Zuiden gewortelde muzikale nalatenschap in een nieuw idioom.

Leonard Bernstein werd in 1918 in de VS geboren, tien jaar nadat zijn joodse ouders uit het tsaristische Rusland waren geëmigreerd. Die joodse en Oost-Europese invloeden zouden

later hun weg vinden in zijn muziek. Maar hij omarmde ook liefdevol Amerikaanse jazz-invloeden. Na zijn muziekstudies werd Bernstein dirigent van de New York Philharmonic, waarmee hij onder meer alle symfonieën van Mahler op plaat zette.

West Side story

De strafste muzikale herinnering aan Bernstein is natuurlijk *West Side Story*, de musical met de wervelende, pulserende muziek, in 1961 verfilmd met Natalie Wood als Maria. Steven Spielberg werkt aan een remake. Regisseur Ivo Van Hove en choreografe Anne Teresa De Keersmaeker zouden in 2020 een nieuwe versie van de musical op Broadway hebben gebracht (waar corona een stokje voor stak...).

Bernstein tekende voor nog meer prachtige klassieke werken uiteraard: de drie symfonieën, de "*Chichester Psalms*", de "*Serenade after Plato's Symposium*". Dat zijn pareltjes, meesterwerken die naast grote werken uit de muziekgeschiedenis kunnen staan, maar om de een of andere reden is dat niet doorgesijpeld tot bij het publiek.

Een baanbrekende eclecticus avant la lettre

Bernstein versmolt "klassiek" klassiek met jazz en volksmuziek. "De serieuze componisten - tussen haakjes - hebben het Bernstein kwalijk genomen dat hij flirtte met makkelijke muzikale formules, maar dat was net een bewuste keuze.

Glitter and be gay

Neem nu "*Candide*". Voor de musicalfans is dat te veel opera, en vice versa. De aria "*Glitter and be gay*" is voor de sopraan echter net zo veeleisend als de rol van de Koningin van de Nacht uit Mozarts "*Toverfluit*".

Kenmerkend voor de muziek van Leonard Bernstein is dat ze zo uitbundig is. In de jaren zeventig werd hij als componist door meer progressief georiënteerde collega's een beetje aan

de kant geschoven. Daarbij zag men wel over het hoofd dat het juist Bernstein was die als wegbereider fungeerde voor componisten als Steve Reich, Philip Glass en John Adams.

DELTOUR, Concertino in jazz voor harp

Het Concertino in Jazz voor harp en orkest, uitgevoerd door de bekende harpiste Anneleen Lenaerts, is een werk van de Belgische jazzviolist, componist, arrangeur en bandleader Emile Deltour. Lange tijd was hij artistiek leider van de Belgische afdeling van het muzieklabell DECCA. Als dirigent van een eigen studio-orkest verzorgde hij opnames met onder meer Edith Piaf, Maurice Chevalier en La Esterella. Het Concertino in Jazz is een van zijn meer klassieke werken, geschreven voor een harpiste die doceerde aan het Conservatorium van Brussel. Het is een bijzonder vrolijk en amusant stuk dat de feest sfeer van de jaren '30 ademt. Deltour, ook wel 'Eddie Tower' genoemd, werd geboren in Luik in 1899.

FREIBERG, Latin American chronicles

De klarinettist Roeland Hendrikx zorgt voor een Belgische primeur met de uitvoering van het Jazz Clarinet Concert "Latin American chronicles" van de Argentijnse jazzmuzikant Daniel Freiberg.

De in New York gevestigde, bekroonde componist, arrangeur, pianist en muziekproducer Daniel Freiberg heeft het grootste deel van zijn leven doorgebracht op het kruispunt van de verschillende werelden van klassiek, jazz, rock en Latijns-Amerikaanse muziek.

Freiberg groeide op in zijn geboortestad Buenos Aires. Hij begon met klassieke pianolessen terwijl hij omringd werd

door tango, Argentijnse, Uruguayaanse en Peruaanse folklore, Braziliaanse en rockmuziek. Een Dave Brubeck-album als verjaardagscadeau van zijn middelbare school-vrienden veranderde zijn leven... hij raakte verslaafd aan Jazz ... en besloot naar New York te verhuizen op zijn eenentwintigste.

Dankzij een aanbeveling van meester jazz drummer Ignacio Berroa, ontmoette Freiberg zijn andere mentor en levenslange vriend: de dertienvoudige Grammy Award-winnaar en NEA Jazz Master Paquito D'Rivera, met wie hij vijf jaar lang als pianist door Noord-Amerika en Europa toerde.

Daniel Freibergs jazzarrangementen zijn uitgevoerd of opgenomen door Stephane Grapelli, Dizzy Gillespie All Stars Big Band featuring D'Rivera, The Wynton Marsalis Jazz at Lincoln Center Orchestra, Regina Carter, Claudio Roditi, WDR Big Band, The Swiss Big Band en Jorge Dalto (featuring Eddy Gómez).

In 2015 gaf het WDR Cologne Radio Orchestra, met klarinettist Andy Miles, Freibergs "*Latin American Chronicles: Concerto for Clarinet and Symphony Orchestra*". Dit grote werk versmelt de verschillende werelden van klassiek, jazz en Zuid-Amerikaanse volksmuziek die Daniel Freiberg met gemak navigeert. De enthousiaste respons van zowel musici als publiek leidde in 2017 tot de opdracht en première van "*Northern Journey*", Freibergs symfonische suite voor hetzelfde orkest onder leiding van Wayne Marshall.

Daniel Freiberg is ook een actieve film- en televisiecomponist. Hij werkt voor HBO, NETFLIX, Summit Entertainment-Lions Gate, National Geographic, Discovery en onafhankelijke films.

Latijns-Amerikaanse Kronieken **programma aantekeningen van de componist Daniel** **Freiberg zelf**

"*Latin American Chronicles*" versmelt de talen van klassieke, Latijns-Amerikaanse muziek en jazz. Dit zijn idiomen die mij hebben omringd sinds mijn vroege jaren in mijn geboorteplaats Buenos Aires. Ook mijn verblijf als volwassene in New York City werkte inspirerend.

Dit concerto bestaat uit drie delen.

I. "*Panorámicas*" is gebouwd op Zuid-Amerikaanse volksritmes. Je krijgt een filmisch gevoel door de suggestie van een vogelperspectief op de valleien en bergen van Argentinië en Chili. De solo "*cadens*" in het midden wordt opengesteld voor de improviserende expressies van de solist. Op het einde van dit deel stijgt de emotionele geladenheid.

II. "*Diálogos*" is langzaam en gepassioneerd... een gesprek tussen de mens en Pachamama (Moeder Aarde). Het hoofdthema werd geïnspireerd door de muzikale tradities van het Andesgebergte.

III. "*Influencias*" is een viering van verschillende culturen die samenkomen in muziek. Hier wordt een Afro-Peruaans thema een uitbundige jazzexplosie met veel ruimte voor improvisatie en plezier.

Ik zie "*Latin American Chronicles*" als een persoonlijk album, verteld in muziek.

"*Latin American Chronicles*" is opgedragen aan Andy Miles en gemaakt in opdracht van het WDR Funkhausorchester Köln, die het op 18 september 2015 in Keulen in première bracht onder leiding van dirigent Wayne Marshall.

SJOSTAKOVITSJ, Festive overture

Zoals de titel doet vermoeden is dit een zeer feestelijk, vrolijk stuk, een beetje atypisch voor Sjostakovitsj. Deze overture vind je wel eens op het programma van een belangrijk huldeconcert, zoals bijvoorbeeld de uitreiking van de Nobelprijs in Stockholm in 2009.

Dmitri Sjostakovitsj componeerde deze "*Feestelijke Ouverture*" in 1954 geschreven ter gelegenheid van de 37ste verjaardag van de Oktoberrevolutie. Hoewel dit vurige werk oorspronkelijk was gecomponeerd voor orkest, is het mettertijd een standaardwerk geworden in het blaasmuziekrepertoire, waarbij jubelende koperfanfares worden gecombineerd met hoge melodieën en intense technische passages voor houtblazers. Volgens de legende componeerde Sjostakovitsj het hele werk in slechts een paar uur, in de haast om een concertdeadline in slechts drie dagen te halen. Lev Lebedinsky, een vriend van Sjostakovitsj, zegt hierover: "*De snelheid waarmee hij schreef was werkelijk verbazingwekkend. Wanneer hij lichte muziek schreef kon hij bovendien praten, grappen maken en componeren tegelijk, zoals de legendarische Mozart. Hij lachte en grinnikte, en ondertussen werd er gewerkt en de muziek opgeschreven.*"

Context in de wereld van toen als reflectie op de wereld van vandaag

Sjostakovitsj was dus allesbehalve een vrolijke jongen... Hij had menige aanvaring met het centrale gezag in Moskou. Neem nu zijn 7de symfonie "*Leningrad*", opgedragen aan zijn geboortestad die zeer heeft geleden onder het Beleg van Leningrad. Hoewel de sovjet-propaganda er graag het heldhaftig verzet en het lijden van het volk onder het juk van het Duitse beleg in wilde zien, zag Sjostakovitsj er zelf liever het lijden in het algemeen in verbeeld: "*Mijn zevende symfonie gaat over het Leningrad dat door Stalin werd verwoest, en waar Hitler slechts de genadeklap uitdeelde.*", aldus zou hij in zijn -

overigens niet-onomstreden - memoires aan Solomon Volkov hebben verteld.

Kort na het beleg publiceerde Sjostakovitsj zijn tweede grote '*oorlogssymfonie*', de 8ste. Het is een somber, pessimistisch werk, waarin Sjostakovitsj tracht "*de horror van de oorlog te verbeelden, waarin het volk snakt naar vrede, veel meer dan naar de overwinning.*" De 7de en 8ste symfonie doen de ster van Sjostakovitsj in het buitenland tot ongekende hoogten rijzen. Zijn portret, voorzien van helm en uniform van brandweerman, siert de omslag van Time Magazine en Sjostakovitsj wordt - voor even althans - een door Stalin geliefkoosd propaganda-object.

Aan deze korte opleving komt een abrupt einde in 1948. Allereerst was daar zijn 9de symfonie, die - anders dan wat Stalin had gehoopt - niet in navolging van Beethovens 9de een grandioos overwinnings-epos en eerbetoon aan de natie en haar grote leider was geworden, maar eerder een even lichtvoetig als sarcastisch miniatuur. Vervolgens werd Sjostakovitsj, samen met andere coryfeeën als Sergej Prokofjev, Nikolaj Mjaskovski en Aram Katsjatoerjan door Stalins culturele rechterhand Andrej Zjdanov genadeloos neergesabeld als 'perverse formalist'. Voor Sjostakovitsj betekende deze publieke afstraffing een keerpunt in zijn leven. Vanaf nu schreef hij voornamelijk 'socialistisch realistische' muziek zonder veel betekenis, die de goedkeuring van de censor kon wegdragen, zoals het *Lied van de Wouden* en de filmmuziek bij *De val van Berlijn*. Zijn belangrijke werken uit die periode - waaronder *vier strijkkwartetten*, *het 1ste vioolconcert*, en de liederencyclus *Uit Joodse volkspoëzie* - hield hij echter achter in afwachting van rustiger tijden.

Pas na de dood van Stalin in 1953 kwam Sjostakovitsj' symfonische productie weer op gang, met zijn *10de symfonie*. Dit werk is een duidelijke weerslag van de confrontatie tussen de componist en de dictator en een reflectie op zijn

'marteljaren', van zijn vreugde en ongelooft over het heengaan van Stalin en van de hoop op een periode van 'dooi'. In deze periode is de "*Feestelijke ouverture*" (1954) te plaatsen.

In hoog tempo volgden de *11de symfonie "Het jaar 1905"*, waarin Sjostakovitsj zich opnieuw een trouw kind van de revolutie toonde en waarin symfonisch bewerkte revolutionaire liederen een hoofdrol spelen, maar waarin ook - voor wie dat horen wil - een duidelijke kritiek en vingerwijzing naar de neergeslagen Hongaarse Opstand van 1956 te horen is, en de *12de symfonie "Het jaar 1917"*, die aanvankelijk als een portret van Lenin werd opgezet, een plan dat Sjostakovitsj echter al snel liet varen.

Controversieel werd zijn werk opnieuw met de première van zijn *13de symfonie "Babi Jar"*, waarin hij voor het eerst sinds de *2de* en *3de* symfonie weer de menselijke stem gebruikte. Het werk kan worden gezien als een kritiek op het leven in de Sovjet-Unie onder Stalin. De titel van de symfonie is ontleend aan het eerste deel, een toonzetting van een bekend gedicht van Jevgeni Jevtoesjenko. Babi Jar is een ravijn buiten Kiev waar in 1941 meer dan 100.000 mensen, grotendeels joden, door de nazi's werden vermoord. Hoewel het gedicht de censuur al veel eerder was gepasseerd, eiste de censor voor de symfonie dat de tekst zou worden aangepast: '*In Babi Jar liggen Russen en Oekraïners, ze liggen er samen met Joden*'. Desondanks konden deze wijzigingen niet verhullen dat Sjostakovitsj nadrukkelijk het antisemitisme in de sovjet-samenleving hekelde. "*Er stroomt geen Joods bloed door mijn aderen, maar ik voel de verachtelijke haat van alle antisemieten als ware ik een Jood. Het is daarin dat ik mij een ware Rus toon!*"

AROETJOENJAN, Trompetconcerto

Trompettist Jeroen Berwaerts speelt het uiterst virtuoze vijfdelige trompetconcerto van de Sovjet-Armeense componist Alexander Aroetjoenjan hierin heel wat Armeense volksmuziekinvloeden verwerkte.

Geboren, getogen en gestorven in Jerevan, stond Aleksandr Aroetjoenjan eigenlijk zijn leven lang in de schaduw van Armeniës bekendste componist Aram Katsjatoerjan. Hij combineerde de stijlen van voornamelijk Katsjatoerjan en de oercomponist van Armenië Komitas. Was Katsjatoerjan nogal somber van aard, Aroetjoenjan was het tegenovergestelde. Het trompetconcerto uit 1950 klinkt uiterst levenslustig.

Zijn werken zijn van uiteenlopende aard: concerto's, symfonische gedichten voor solo-instrumenten en –zangers met orkest, soloconcerten voor koperen blaasinstrumenten en orkest (de eerste van Armeense bodem), waaronder ook de Armeense schetsen voor koperkwintet.

Hij is enige tijd als docent compositie verbonden geweest aan het Conservatorium van Jerevan, was natuurlijk Artiest van het Volk van Armenië tijdens het Sovjet-Unie-tijdperk, maar kreeg ook de Orpheus Award van Kentucky, VS. Op 91-jarige leeftijd overleed hij in 2012 in zijn geboortestad.

DVOŘÁK

Toen hij voor zijn hymne *Die Erben des Weißen Berges* (voor koor en orkest) voor de eerste keer een Tsjechisch-nationaal verhaal als uitgangspunt nam, betekende dat voor Dvořák een regelrechte doorbraak bij het grote publiek. Naast deze patriottische hymne stelde de gelovige componist zich ten doel de katholieke kerkmuziek van zijn land te vernieuwen. Tot de belangrijkste werken behoren het *Stabat Mater*, de *Mis in D-groot*, opus 86 en het *Requiem*, opus 89.

Dvořák liep lang in het spoor van Brahms. Diens muziektaal

is te herkennen in de *Slavische dansen*, de *zesde symfonie* en het *strijkkwartet in C-groot, opus 61*. Beide componisten waren goed bevriend.

Carnavalsouverture

De populair-optimistisch getinte Slavische periode van Dvořák liep vanaf de *Slavische dansen, opus 46* (1878) tot de *zesde symfonie, opus 60*, maar werd rond 1880 voornamelijk vanwege de politieke omstandigheden beëindigd. De nieuwe regering van Eduard von Taaffe trad in augustus 1879 aan en begon in 1880 een taalhervorming die de Duitse taal weerde. Dit had in Oostenrijk en Duitsland tot gevolg dat er een anti-Tsjechische stemming opkwam, die ook voor een aantal uitvoeringen van werken van Dvořák gevolgen had. In het Duitstalige buitenland werden werken, die als Tsjechisch of Slavisch betiteld waren, niet meer graag gespeeld. Hierna werden Dvořáks werken ernstig en pathetisch van aard, en verdween het folkloristische element.

De concertouverture *Carnaval opus 92* componeerde Dvořák in 1891, in een bijzonder gelukkige en succesvolle periode. Het is het tweede deel uit de trilogie van ouvertures "*Natuur, Leven en Liefde*". De andere twee delen zijn *In Nature's Realm, opus 91* ("*Natuur*") en *Othello, opus 93* ("*Liefde*").

Dit stuk is heel levendig en dynamisch; er zitten muzikale ideeën in voor meerdere symfonieën, maar Dvořák had ze, geheel volgens zijn gewoonte, gecondenseerd in één enkel kunstwerk. Er is ook een prachtige nocturne: dromerig, eerst als een slaapliedje, maar dan wordt het diepzinnig en mysterieus. Je zou willen dat er nooit een einde aan kwam.

BIOGRAFIEËN

Anneleen Lenaerts, harp

De Belgische harpiste Anneleen Lenaerts is een van de toonaangevende solisten van vandaag. In december 2010 werd ze benoemd tot harpiste van de Wiener Philharmoniker.

Als soliste trad Anneleen op met het Symfonieorkest van de Beierse Radio, het Mozarteum Orkest, het Bruckner Orchestra Linz, het Philadelphia Chamber Orchestra, het Pools Nationaal Radio Orkest, het Brussels Philharmonic, en het Nationaal Orkest van België. Anneleen Lenaerts maakte haar solodebuut in zalen als de Wigmore Hall in Londen, Carnegie Hall New York, Berliner Philharmonie, Salle Gaveau in Parijs, Großes Festspielhaus in Salzburg, Bozar in Brussel en in festivals als Rheingau Musik Festival, Dresden Musikfestspiele, Lockenhaus festival, Moritzburg Festival en Aspen Music Festival.

In het seizoen 2021/2022 was ze te horen met het Antwerp Symphony Orchestra, de Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz, het Philharmonische Orchester Freiburg en in de Musikverein Wien, het Konzerthaus Wien, de Royal Academy London, het MiTo Festival en de Festspiele Mecklenburg-Vorpommern. Verdere hoogtepunten van vorig seizoen waren concerten met mandolinespeler Avi Avital, met Emmanuel Pahud, solofluitist van de Berliner Philharmoniker, en cellist Nicolas Altstaedt.

Na het succes van de opname van 3 harpconcerten (van Glière, Rodrigo en Jongen) met het Brussels Philharmonic en een cd met werken van Schumann & Schubert met klarinettist Dionysis Grammenos, tekende Anneleen een exclusief contract met Warner Classics. In 2019 verscheen er een

nieuwe opname met werken van Nino Rota met de Brussels Philharmonic (CCHA 2019). Haar vorige solo album op Aliud Records bevat twaalf transcripties van enkele van de meest populaire pianostukken van Chopin en Liszt.

Al op jonge leeftijd begon Anneleen een indrukwekkend aantal prijzen te winnen op internationale harpwedstrijden: 23 prijzen tussen 1997 en 2009. De "Grand Prix International Lily Laskine, waar ze de eerste prijs won in 2005 en de ARD International Music Competition in München, waar zij zowel prijswinnaar als winnaar van de publieksprijs was, zijn bijzonder opmerkelijk.

Anneleen Lenaerts begon harp te spelen bij Lieve Robbroeckx. Ze vervolgde haar studies aan de Conservatoria van Brussel en Parijs en behaalde in 2008 haar diploma Harp Master met hoogste onderscheiding. Ze doorliep de "Cours de perfectionnement" aan de Ecole Normale de Musique de Paris bij Isabelle Perrin. Naast harp studeerde Anneleen harmonie, contrapunt en fuga aan het Conservatorium van Brussel. Ter gelegenheid van de nationale feestdag in 2022 werd Anneleen commandeur in de Kroonorde.

Anneleen geeft les aan de Universiteit van Maastricht (NL) en is Faculty Member van het Aspen Music Festival (V.S.).

Roeland Hendrikx, klarinet

Roeland Hendrikx is één van de belangrijkste Belgische klarinetten van vandaag. Hendrikx was tot 2017 eerste klarinettist bij het Nationaal Orkest van België en koos dan voor een solocarrière. Toch blijft hij ook een fervent voorstander van kamermuziek, die hij uitvoert met zijn eigen Roeland Hendrikx Ensemble.

Roeland Hendrixx soleerde onder meer met het Nationaal Orkest van België, Het Vlaams Symfonie Orkest, Casco Phil, Boho Strings, de Beethoven Academie, het Vlaams Radio Orkest, het Limburg Symfonisch Orkest, de Georgia Philharmonic, het Symfonisch Orkest van Litouwen en het Philharmonia Orkest van Hagen. In oktober 2018 bracht EPR Classic zijn registratie uit van de klarinetconcerten van Mozart en Finzi en het dubbelconcert van Bruch (London Philharmonic Orchestra onder leiding van Martyn Brabbins).

De Belgische krant De Standaard prees deze opname als "*uitstekend*" en "*een vat vol luisterplezier*". Volgens het gezaghebbende Franse tijdschrift Diapason (5 hooivorken) heeft het "*alles: nauwkeurigheid, lyriek, elegantie*". En het BBC Music Magazine (****) prees de "*ingetogen aanpak van Mozarts concerto (...) die verrassend goed werkt*", en het feit dat Roeland "*de contrasterende stemmingen [van het Finzi concerto] helder, en vooral in het Adagio, mooi vastlegt*".

Gerenommeerde artiesten en strijkkwartetten met wie Roeland Hendrixx heeft samengewerkt zijn onder meer Liebrecht Vanbeckevoort, Severin Von Eckardstein, France Springuel, Panocha Quartet, Tempera Quartet (Finland), Vega String Quartet (VS) en Danel Quartet. In 2015 richtte hij het Roeland Hendrixx Ensemble op, dat zich richt op het kleinschalige repertoire voor klarinet, piano en strijkers. Onder zijn vele kamermuziekopnames zijn de Klarinetkwintetten van Mozart en Brahms met het Panocha Strijkkwartet (Phaedra), de kwintetten van Weber en Bärmann, kamermuziek van Mozart met het Roeland Hendrixx Ensemble, en sonates Debussy en Poulenc met duo's van andere Franse componisten, kwintetten van Reicha en Romberg met het Arriaga Strijkkwartet, en de Klarinetkwintetten van de Belgische componisten Piet Swerts en Peter Cabus.

Roeland doceert klarinet aan het Conservatorium van Maastricht (Nederland) en de LUCA School of Arts in Leuven (België). Hij gaf masterclasses in Europa, China, Japan, Thailand, Singapore en de VS (Juilliard School of Music NY, Manhattan School of Music NY, Long Beach University LA, De Paul Univ. Chicago, Yale University, Emory University Atlanta, Oklahoma University, Miami University).

Jeroen Berwaerts, trompet

De Belgische trompettist Jeroen Berwaerts is een muzikale krachtpatser, en zijn allesomvattende liefde voor muziek vraagt niet om genregrenzen. Hij wordt geprezen om zijn uitstekende technische vaardigheden en gevoelige muzikaliteit en verkent het repertoire van alle tijdperken, van barok tot hedendaagse muziek en jazz.

Jeroen Berwaerts plaatst het bekende standaardrepertoire voor trompet graag in ongewone contexten in dramaturgisch vernuftige programma's. Zo zijn de Fireworks Music van Händel en dansen uit de opera *Dardanus* van Rameau te horen in een programma met chansons van Jacques Brel. De vocale rol in dergelijke programma's wordt meestal overgenomen door Jeroen Berwaerts zelf - naast zijn snelle carrière als trompettist studeerde hij ook jazz-zang aan het Koninklijk Conservatorium in Gent. Ook een dubbelconcert met Håkan Hardenberger toont de klasse en diversiteit van Jeroen aan. Dit werk getiteld *Dark Night of the Soul* van Tobias Broström was een opdracht van het Malmö Symphony Orchestra, BBC Radio 3 (BBC Proms) en het Zweeds Radio Orkest.

Dit seizoen staat hij gepland voor concerten met het Orquesta Sinfónica de Galicia, het Munich Chamber Orchestra, de blazerssectie van het Bochum Symphony Orchestra en het Konzerthausorchester Berlin, alsmede met Alexander Melnikov in de Pierre Boulez Saal Berlin.

De discografie van Jeroen toont dezelfde veelzijdigheid, denk maar aan het album *Signals from Heaven*, geproduceerd samen met het ensemble *Salaputia Brass*, waarop hij te horen is als trompettist, jazzvocalist en ensembleleider.

Jeroen Berwaerts studeerde in Karlsruhe bij de trompetvirtuoos Reinhold Friedrich. Sinds 2008 is de YAMAHA-artist professor trompet aan de Hochschule für Musik und Theater in Hannover. Hij is ook Professor in Residence aan de Royal Academy of Music in Londen.

STRUCTURELE SPONSORS & PARTNERS & SUBSIDIËNTEN

OM NAAR UIT TE KIJKEN

ZO 23 OKT 22 - SINT QUINTINUSKATHEDRAAL - 11 U

BREEZE

Aurora, the northern lights

BREEZE is een gloednieuw ensemble dat werd opgericht door vijf leden van het CAROUSEL Chamber Music Ensemble.

Op het programma, naast werkelijk sublieme bewerkingen van muziek van Björk door Jelle Tassyns, bijzonder inventieve werken van Anders Hilborg (Zweden) en Carl Nielsen (Denemarken).

On top beleven we de Belgische première van 'Aurora' - die Jelle Tassyns speciaal voor het ensemble componeerde.

HET VOLLEDIGE PROGRAMMA OP **CCHA.BE/KLASSIEK**